

[Kirkegaard]

fra niveauet i de lande, som har et højt niveau i forvejen, og det går vel an at antyde, at Danmark hører til blandt disse. Fællesbestemmelser vil således medvirke til at højne beskyttelsesniveauet i lavniveaulande, og det er helt klart i dansk interesse.

For det andet vil vi i Danmark, hvis vi før eller siden må konstatere, at der til en maskines konstruktion alligevel er knyttet en risiko, have mulighed for at stoppe markedsføringen af den pågældende maskine i Danmark; vi skal i så fald give meddelelse herom til Kommissionen.

Endelig vil det fortsat være muligt nationalt at opstille betingelser for maskinernes anvendelse. Jeg er enig med hr. Ivar Nørgaard i, at denne mulighed ikke kan undskylde lavere krav til maskinernes konstruktion, men det er dog alligevel en ekstra betryggelse, at vi kan opstille vore egne krav vedrørende f.eks. fabriks-hallens størrelse, brug af høreværn og beskyttelsesbriller, restriktioner med hensyn til, hvor lang tid en medarbejder må betjene maskinen osv.

Man kan altså efter vores opfattelse med god ret hævde, at vi i disse spørgsmål kommer til at gå med både livrem og seler, men vi bør også være meget omhyggelige og meget forsigtige i arbejdsmiljøspørgsmål.

Formålet med direktivforslaget er således ikke kun at fjerne tekniske handelshindringer, men også at styrke bestræbelser på at beskytte arbejdstagere og forbrugere, og det anser vi for særdeles positivt.

Da CD's ordfører ikke har mulighed for at være til stede her, skal jeg til slut gøre opmærksom på, at de af mig fremførte synspunkter deles af CD.

Gade (SF):

Det direktiv, vi behandler nu, maskindirektivet, er jo et ganske omfattende direktiv, det er også kompliceret, og fordi det både direkte og indirekte i realiteten vedrører hele arbejdsmiljøområdet, er det ganske afgørende, hvordan det udføres. Det betyder, at det efter vores mening kræver en grundig vurdering, også grundigere end den, vi har kunnet foretage inden denne behandling her i salen.

Det er også vores opfattelse, at den grundige vurdering, der kræves, skal ses i sammenhæng med de fem minimumsdirektiver på arbejdsmiljøområdet, som er fremsat af EF-Kommis-

sionen, og som vi fik i dansk udgave her i for-gårs.

I den sammenhæng synes jeg da, man kan sige, det er godt, at vi får denne debat i folketings-salen på netop et sådant område og om et direktiv som dette. Det pålægger os samtidig en kraftig forpligtelse til at få indført et grundigt arbejde i de relevante udvalg i Folketinget, der bl.a. må fordybe sig i dette og få alle problemer frem, sådan at vi ikke bare tager en overfladisk stilling til det, sådan som jeg f.eks. synes der var en tendens til i den konservative ordførers tale: i EF-pakken var der nogle bestemmelser, der var gode, og så er det her nok også godt. I den form for EF-debat er der ikke meget fornyelse. Hvis det derimod handler om, at vi går i detaljer, at vi kigger forslagene efter i sømmene og helt konkret ser på, hvad vi vil sige ja til, og hvad vi mener der er problemer med, er der måske tale om en fornyelse.

Forpligtelsen ligger også hos grupper og interesser uden for dette hus, og jeg vil vel især appellere til fagbevægelsen ved denne lejlighed om virkelig at kaste kræfter ind i at vurdere de risici og for min skyld også gerne de muligheder, der er i direktivet.

I SF er vi ganske skeptiske over for en række elementer i forslaget, og vi mener, at Danmark skal være forsigtig på disse områder, hvor vi i realiteten kommer til at gå meget tæt på hele arbejdsmiljølovgivningen, enten fordi vi går direkte ind i den, eller fordi der med den afledte virkning i realiteten røres ved rammer og øves indflydelse på arbejdsmiljølovgivningen, om ikke andet så i løbet af den proces, der sættes i gang.

I den sammenhæng vil vi godt opfordre regeringen til at udarbejde en slags hvidbog – man kan også kalde det en lidt større rapport – til Folketinget med en grundig analyse af hele arbejdsmiljøområdet i relation til dette direktiv. Foruden at vi selv skal arbejde grundigt i folketingsudvalgene, vil jeg appellere til folk uden for huset her om at engagere sig i dette, og jeg mener også, at regeringen skal bruge sine eksperter til at fremskaffe en mere samlet analyse af de problemer, som jeg mener vi står over for.

Direktivet sætter vel i virkeligheden artikel 100 A, stk. 4, ud af kraft, så vi rent faktisk ikke har miljøgarantien. Sådan læser jeg det, og det er jo ganske bekymrende; jeg mener også, det er uacceptabelt, og derfor må de rettigheder,